

Paracaktimi

Paracaktimi

Perëndia e shpëton njerëzit në çdo kohë, por asnjëri prej tyre nuk mund të marrë për veten e tij nderin e të qenit të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit, por ata që ishin të orientuara nga Perëndia: kishën. Kjo është trupi i Krishtit që dituria i shumëfishtë i Perëndisë është bërë e dukshme për të principatave dhe pushteteve në qiell, për qëllimin e përcaktuar në bërjen e shquar Krishtin mes të shumë vëllezërve si ai është shpallur në kishë (Efesianëve 3:10 -11).

“Prandaj nëse dikush është në Krishtin, është një krijesë e re; gjërat e vjetra kanë shkuar; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja” (2 Korintasve 5:17)

Folja greke e përkthyer “paracaktuar” është προορίζω (proorizo), dhe do të thotë “për të vendosur paraprakisht” “shenjë që më parë”, “urdhëroj paraprakisht”.

Termi shërben për të vënë në gjendje të sigurt të vendosur nga Zoti në përjetësinë. Të gjithë ata që besojnë në Krisht si e vërtetë absolute janë të lindur përsëri nëpërmjet farës së pakalbshëm (1 Pet 1:23), dhe kur i veshur me pavdekshëm, siç do të jetë imazhi shprehin i Krishtit perlëvduar “të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, dhe ende nuk është shfaqur ç’do të jemi. Por ne e dimë se kur ai të shfaqet, ne të jemi si ai; sepse do ta shohim se si është ai “(1 Gjonit 3: 2).

Njeriu vjen në botë nga vullneti i mishit, dëshira e njeriut dhe gjaku sjellë në veten e tij imazhin e Ademit, njeriut tokësore (Gjoni 01:12; 1 Kor 15:48), dhe vetëm kur ata besojnë në Krishtin janë të krijuara i ri vullnet i Perëndisë sipas së vërtetës së ungjillit, pra, krijesa të reja, dhe kur ajo shkon shtresë mbi pavdekshëm, të gjitha krijesat e reja kanë imazhin

e njeriut shpirtëror, që është Krishti, Adami i fundit (1 Korintasve 15:48 -49).

Termi paracaktuar që është përdorur në Dhiatën e Re për të referuar në destinacionin që është unik për burrat shpirtërore. Të krishterët janë të paracaktuar nga Perëndia për të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën shumë e Krishtit.

Perëndia i themeluar paraprakisht se Krishti do të kishte të parëlindurit në mesin e shumë pozicion o vëllezër, gjendjen më të shkëlqyer që i Vetëmlindur, caktimin e ata që janë pjesë e trupit të Krishtit për këtë qëllim **“Për ata ai njohur që më parë ai edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Biri i tij, në mënyrë që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve “**(Romakëve 8:29).

Njeriu Krishti ishte i vetëmlinduri i Perëndisë futur në botën fare si burrat që të jenë të mëshirshëm High Priest (Hebrenjve 02:17) dhe do të mund të përjetojnë vdekjen për të gjithë (Heb 02:14).

Për të qenë të vvarë dhe resurge, Jezusi ishte përlevduar, i parëlinduri nga pozicioni vdekur, dhe mori përsipër të madhes pozicion mes të shumë vëllezërve, pasi ajo çoi në lavdinë e Perëndisë të shumë vëllezërve (Hebrenjve 2:10).

Madhëruar Krishti është imazhi shprehur i Perëndisë (Heb 1: 3; Kolosianëve 1:15), dhe trashëguar emër të madh që është përmbi çdo emër (Filipianëve 2: 9), dhe Ai kreu i trupit, pra, kisha , plotësia i atij që mbush çdo gjë në të gjithë (Efesianëve 1:23). Të krishterët nga ana rishfaqur me Krishtin dhe jemi gjymtyrë të trupit të tij, i cili është kishë (Kolosianëve 3: 1).

Nuk është ende e qartë se si ata do të shpëtohen (1 Gjoni 3: 2), por ne e dimë se të gjithë do të ruhen si imazhin e Krishtit të lavdëruar, kështu që kjo lavdi që do të zbulohet në të krishterë është krijimi rënkon sikur në dhimbje e dorëzimit për shkak të pritjes pritje manifestimin e bijve të

Perëndisë (Rom 8:19 -21)

Kur veshur me pavdekësinë dhe pakorruptim (Rom 8:23), që është, kur ajo shkon shpengimin e trupit në Rrëmbimit të Kishës, e ruajtur në Krishtin do të arrijë gjendjen e shprehur nga Perëndia regjistruar atje në Zanafilla: – “[Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne](#)” (Zanafilla 1:26), sepse së bashku të gjithë lindur nga Perëndia sipas së vërtetës së ungjillit do të jetë i ngjashëm me Krishtin përlevduar, dhe Ai, nga ana tjetër, imazhi shprehin e Perëndisë së padukshëm (Kolosianëve 1 : 19).

Qëllimi i Perëndisë është e përjetshme, dhe qëllimi juaj për të qenë pjesa tjetër i përjetshëm për veten e tij, dhe jo në krijesat e tij, që u krijuan, pra, nuk janë të përjetshme “[të njohur tek ne misterin e vullnetit të tij sipas quepropusera tij të mirë kënaqësi në vetvete ...](#)” (Eph 1: 9).

Dhe çfarë ishte ky qëllimi i themeluar ‘vetë’? Bëni Birit të vetëmlindur të parëlindurit mes të shumë vëllezërve si Atij në mënyrë që në çdo gjë ai mund të jetë i pari “[Sipas qëllimit të përjetshëm që ka në Jezu Krishtin, Zotin tonë](#)” (Efesianët 3:11); “[Për ata që e njohu që përpara edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, në mënyrë që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve](#)” (Rom 8:29; Kolosianëve 1:18).

Edhe pse shumë fëmijë janë marrë nga Krishti, për lavdi për të kryer qëllimin e përjetshme (Hebrenjve 02:10), skeptri i qëllimit të Perëndisë është Krishti, që është, qëllimi i tij është themeluar në veten e Tij (Ef 1: 9).

Në Birit të trupit të mishit, Perëndia i ka mbledhur të gjitha gjërat (Kolosianët 1:20 -22), dhe Perëndia e lartësoi atë (Phil 2: 9), e nënshtruar të gjitha gjërat në këmbët e tij dhe, mbi të gjitha gjërat (Kol 1: 23), u formua edhe si kreu i kishës, i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve (Efesianëve 1:22).

Është e nevojshme për të kuptuar se në çfarë mase lavdia e kishës si trupin e Krishtit, që nga Krishti ishte vënë përmbi çdo principatë, domain, autoritet, pushtet, etj, dhe mbi të gjitha, u bë kreu i kishës, kështu që kisha do të jetë përmbi çdo principatë, dominimi, autoritet, pushtet, etj “Duke lit sytë e mendjes suaj, që të dini cila është shpresa e thirrjes së tij dhe cilat janë pasuritë e trashëgimisë së tij në shenjtorët, dhe cila është madhështia e jashtëzakonshme e fuqisë së tij ndaj nesh, që besojmë sipas veprimit të forcës së fuqisë së tij, të cilën e vuri në veprim në Krishtin, duke e ringjallur prej së vdekurish, dhe vendosur atë në dorën e djathtë lart në qiell çdo principatë, pushtet, fuqi, zotërim dhe çdo emër që përmendet jo vetëm në këtë epokë, por edhe në tjetër; dhe vuri çdo gjë nën këmbët e tij, dhe mbi të gjitha gjërat të jetë kreu i kishës, e cila është trupi i tij, plotësia i atij që mbush çdo gjë në të gjithë “(Ef 1: 18-23).

Në përjetësi, para se të bëhej bota, Perëndia i themeluar që fjala e tij duhet të ngrihet mbi të gjitha gjërat (Psalmi 138: 2), dhe Krishti është lartësuar, sepse për të hyrë në lavdinë e tij u bë shumë i lartë dhe sublime (Is 52: 14).

Për të bërë Krishtin parëlinduri do të jetë e nevojshme për të gjeneruar shumë vëllezër. Për ta bërë atë kokë, një trup, kisha do të jetë e nevojshme.

Ajo ishte në funksion të qëllimit të përcaktuar në Krishtin se Perëndia ruan pasardhësit e Ademit nëpërmjet predikimit të ungjillit, për ata që besojnë janë dhënë pushtetin të bëhen bij të Perëndisë (Gjoni 1:12).

I humbur në mëkat është shpallur shpëtim në emër të Krishtit, si ata që hanë mish dhe të pini gjakun e Krishtit bërë pjestarë të Krishtit, anëtarët që është, janë bërë e trupit të Krishtit.

Ata që janë të shpëtuar me anë të ungjillit janë quajtur me një thirrje të shenjtë, që është, sipas qëllimit të themeluar

në Krishtin përpara fillimit të kohëve “që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas Qëllimi tij dhe hiri, që na u dha në Krishtin Jezus përpara fillimit të kohëve “(2 Tim 1: 9).

Duke qenë në Krishtin, që është, një krijesë e re, i krishterë është i paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit, i cili efektet e qëllimit të Perëndisë në Krishtin, për ta bërë atë parëlinduri në mes të shumë vëllezërve, kreu shumë sublime e trupit .

Profesion në Krishtin është themeluar në përjetësi në bazë të qëllimit të themeluar në Krishtin, në mënyrë që të japë hir krijesa të ri të marrin pjesë këtë qëllim në të qenit fëmijë ose anëtarë të trupit është hiri që nuk ndjek veprat tona.

Apostulli Pal tregon se trupi i Krishtit që mbjell dhe ai që ujit, nuk ka asnjë ndryshim, edhe pse secili individualisht marrë shpërblimin e vet sipas veprës së tij “Por ai që mbjell dhe ai që ujit janë një, dhe secili do të marrë shpërblimi i tyre simbas sjelljes së tij “(1 Korintasve 3: 8).

Kjo do të thotë se çdo i krishterë do të shpërblehet sipas të mirën dhe të keqen që ka bërë në trup (1 Kor 3:13 -14; 1 Kor 9:17; 2 Korintasve 5:10; Kolosianëve 3:24), por hiri që të jetë llogaritet si një fëmijë i Perëndisë që të jetë në Krishtin Jezus është hiri, që na u dha në Krishtin Jezus përpara fillimit të kohëve shkak të qëllimit që Perëndia e ka në Krishtin.

Profesion sipas qëllimit të Perëndisë të themeluar në Krishtin përpara filloi bota është çmim që jepet vetëm për ata që janë në Krishtin, që është, krijesa të reja të krijuara përsëri sipas fjalës të së vërtetës “shtypit drejt shenjës për çmimin e thirrja e Perëndisë në Krishtin Jezus “(Phil 3:14).

Ju nuk mund të ngatërruar thirrjen e ungjillit të thirrjes sipas qëllimit të përjetshëm, për profesion sipas qëllimit të përjetshëm është për një grup të veçantë të njerëzve (të

gjithë ata që besojnë në Krisht), ndërsa thirrja e ungjillit është universal (shumë) dhe i drejtohet në të gjithë humbur për shkak të mosbindjes së Adamit, por humbi që të takohet thirrje janë të pakta (Mt 7:14), pra faktin që pak në gjendjen e zgjedhur “Për shumë janë të thirrur, por pak janë të zgjedhur” (Mt 22:14).

Rreth thirrjes universale të ungjillit, apostulli Pal thotë: “Për kë kemi marrë hir dhe apostullim, për aobediência besim midis të gjithë kombeve me emër, mes të cilëve janë edhe ju quhet i Jezu Krishtit” (Rom 1: 5).

Nevoja për bindje te fjala e besimit është shpallur për të gjitha kombet (Veprat e Apostujve 15:14 -17), dhe midis të gjithë popujve të krishterët janë të thirrur të bëjë pjesë në Jezu Krishtin. Pasi ata e dëgjuan mesazhin e ungjillit të shpëtimit dhe besonin në Krishtin, të krishterët filluan të ‘të qenë në Krishtin’, që është, krijesa të reja u bënë “Në të edhe ju, pasi e dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e juaj shpëtim; dhe, duke besuar gjithashtu, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit “(Ef 1:13).

Shpëtimi në Krishtin është ftesë shtrihet tek të gjithë njerëzit në të gjitha kombet dhe ndërsa ajo është quajtur sot “Shikoni tek unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës, sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër “(Is 45:22),” Vini veshin dhe ejani tek unë, dëgjoni dhe shpirti juaj do të jetojë, sepse me ty do të bëj një besëlidhje të përjetshme, të përbrendshmet firma e David dhënë ty “(Is 55: 3) ; “(Ai i thotë, unë ta kam plotësuar në kohë të pranueshme dhe kam ndihmuar në ditën e shpëtimit Ja, tani është koha më e pranuar, ja, pra, dita e shpëtimit)” (2 Korintasve 6: 2).

Kanë profesion sipas qëllimit të përjetshëm u zhvillua në përjetësi, para se të bëhej bota (2 Tim 1: 9). Në përjetësi është themeluar preminent Krishtin mes të shumë vëllezërve, mbi të gjitha gjërat e kreu i Kishës “Dhe ai është kreu i trupit, kisha: kush është fillimi dhe parëlinduri nga të

vdekurit, që në çdo gjë ai mund të jetë i pari” (Kolosianëve 1:18).

Për të kryer qëllimin e tij, Zoti e krijoi Adamin, njeriu i parë pas shëmbullit të atij që do të vinte, njeriu Krishti Jezus (Romakëve 5:14).

Satani, nga ana e tij, e kuptoi se Perëndia do t’i japë atij njeriu një pozitë superiore të engjëjve, pozicioni i ngjashëm me Shumë të Lartit, ai solli arrin që ajo të jetë në një pozitë më lartë nga engjëjt e tjerë (Isaia 14:14).

Pozicioni që Satani lakmuar, Jezu Krishti në rritje nga të vdekurit për të arritur, që nga ajo kënaqur ngjashmëria e të Plotfuqishmit, imazhin e shprehur të Perëndisë (Ps 17:15).

Të gjithë ata që besojnë në Krisht, vdesin, janë varrosur dhe rishfaqen me Krishtin një krijesë të re në shëmbëllim ringjalljes së tij (Romakëve 6: 5), dhe nuk kanë destinacion tjetër që nuk është në përputhje me imazhin e shprehur të Krishtit që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezër dhe, mbi të gjitha gjërat kreu i kishës.

Të gjithë të krishterët janë tashmë përlevduar (Gjoni 7:22; Rom 8:17; Rom 6: 4 -5), siç ngritur tashmë me Krishtin (Kol 3: 1) dhe janë të ulur bashkë me Krishtin në vendet qiellore (Efesianëve 1: 3; Ephesians 2: 6; Heb 4: 3).

Gjatë haxhit e besimtarit të kohës, të gjithë janë të çohet për të mbetur në këtë hir dhe të rriten në njohurinë e ungjillit, në mënyrë që përmes dijes vjen në masën e shtatit të Krishtit – Man Perfect – edhe pse të gjithë në Krishtin do të jetë në gjendje për trashëgimin e shenjtoreve në dritë “Deri ne të gjithë te uniteti i besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të Krishtit” (Efesianëve 4:13; Kol 1:12).

Është shpengimin e trupit që besimtari do të përputhen me imazhin e Krishtit të ringjallur. Do të zbatohen vetëm kur i

vdekshëm të veshë pavdekësinë dhe çfarë është prishet duhet të veshë pavdekësinë, çfarë do të ndodhë me ngazëllim e kishës (Romakëve 8:23).

Termi grek i përkthyer “paracaktuar” është përdorur nga ana e Palit apostull në Romakëve në lidhje me ngjashmërinë e Krishtit, që është Krishti i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve (Rom 8:29).

Në letrën drejtuar Efesianëve, apostulli Pal përdor të njëjtin term për t’i kujtuar të krishterët se ata janë të bekuar me bekime shpirtërore janë në Krishtin, që është, sepse ata janë krijesa të reja.

Një nga këto bekime është ‘paracaktimi’ i të krishterëve, sepse ata janë në Krishtin, i cili i bën ata bij të Perëndisë me anë të adoptimit (Efesianëve 1: 4). Për shkak se ata janë krijesa të reja, të krishterët janë bërë një trashëgimi, sepse kusht i ngjashëm me Birin e Perëndisë që ishin të paracaktuar rezultatet në lëvdim të lavdisë së Perëndisë (Ef 1:11 -12).

Profesion që mbështetet në anëtarët e trupit të Krishtit që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit është sovran dhe i pakthyeshem sepse në përjetësi Perëndia i vendosi përpara çdo gjëje që Krishti ishte i shquar, kreu i trupit, të cilat ishin kryhet vullneti lavdi me anë të Krishtit do të jetë si Ai.

Perëndia e shpëton njerëzit në çdo kohë, por asnjë nuk është paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit, por ata që ishin të orientuara nga Perëndia: kishën. Kjo është trupi i Krishtit që dituria i shumëfishtë i Perëndisë është bërë e dukshme për të principatave dhe pushteteve në qiell, për qëllimin e përcaktuar në bërjen e shquar Krishtin mes të shumë vëllezërve si ai është shpallur në kishë (Efesianëve 3:10 -11).

Ndërsa në përjetësi Perëndia sovrane dhe të pakthyeshme ka paracaktuar ata që në kohën kur bëri thirrje sot për të

pranuar shpëtimin që Krishti ofron të jetë si imazhin e shprehur të Krishtit të lavdëruar në kohën e tanishme, e cila quhet sot, nëpërmjet ambasadorëve të tyre, i cili është kishë, Perëndia e quan të humburën që pajtuam me Perëndinë (2 Korintasve 5 “Tani, pra, bëhemi lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia për të na lut Tani ju bëjmë thirrje, pra, për Krishtin, të ju pajtohen me Perëndinë.”: 20); “(Ai i thotë, unë ta kam plotësuar në kohë të pranueshme dhe kam ndihmuar në ditën e shpëtimit Ja, tani është koha më e pranuar, ja, pra, dita e shpëtimit)” (2 Korintasve 6: 2).

Ata që ngulmoj në Krishtin janë të paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit përlëvdur “Në qoftë se, në fakt, e bazuar dhe të patundur në besim, dhe të mos luani nga shpresa e ungjillit që ju dëgjuar dhe që i është predikuar çdo krijese që është nën nga qielli, për të cilën unë, Pali, iu bëra shërbenjës “(Kol 1:23).

Ndërsa ata që janë “në Krisht” (krijimi i ri) do të jetë si ringjallen Biri i shëmbëlltyrës së Perëndisë, që të jetë “në Krishtin” është e nevojshme për të arritur shpëtimin humbur bindjen ndaj Krishtit sot “Dhe kjo është e përfunduar, u bë autor i shpëtimit të amshuar për të gjithë ata që i binden atij “(Heb 5: 9).

Ndërsa bekim për të qenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit është e përvokueshme ata që janë në Krishtin, hiri i shpëtimit përmes bindjes ndaj ungjillit mund të parandalohen “Ju kam drejtuar mirë; kush ju ka penguar që të mos i bindeni së vërtetës?” (Gal 5: 7).

Ndryshe nga ide vezak nga kalvinistëve dhe arminianistas, Bibla tregon se askush nuk vjen në botë paracaktuar për shpëtim, për të gjithë janë ngjizur në mëkat (Psalmi 51: 5), dhe duhet të binden formën e doktrinës shpallur nga Krishti dhe apostujt “Por në sajë Perëndia ju ishin skllevër të mëkatit, ju përzemërsisht bindur formën e mësimdhënies për të cilat ju ishin dorëzuar “(Rom 6:17; Rom 10: 8).

Vetëm pasi të ketë dëgjuar fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit, dhe kishte besuar në Krishtin se njeriu është i shpëtuar “Kush edhe ju, pasi e dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj; dhe, duke besuar gjithashtu, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit “(Ef 1:13); “Sepse, po të rrëfesh me gojën tënde Zotin Jezus, dhe po të besosh në zemrën tënde se Perëndia e ngjalli prej së vdekurish, do të shpëtohesh” (Romakëve 10: 9).

Askush nuk është i lindur sipas mishit paracaktuar për shpëtim, por është e nevojshme për të dëgjuar mesazhin e shpëtimit dhe të besojnë në Krishtin siç thotë Shkrimi, duke vendosur për Krishtin gjatë kohës pranueshme: sot, durimi deri në fund duke besuar “Ai që beson dhe është pagëzuar, do të jetë i shpëtuar; por ai që nuk beson, do të jetë i dënuar “(Marku 16:16; Heb 3: 6 dhe 14).

Vetëm paracaktuar ata që e duan Perëndinë, që është, ata që iu bindën ungjillit, sepse vetëm ata që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë është që të besojnë në Krishtin janë të thirrur për të qenë si imazhin e shprehur të Krishtit, për qëllim të këtij profesion është se Krishti është i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve si ai “Dhe ne e dimë se të gjitha gjëra bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij” (Romakëve 8:28); “Kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që më do; dhe ai që më do, do ta dojë Ati im, dhe unë do ta dua dhe dëfthem atij” (Gjoni 14:21; 1 Gjonit 3:23) .

Vetëm ata që më parë të bëhet një me Krishtin (i njohur) me anë të ungjillit janë të paracaktuar të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit “Për ata ai njohur që më parë ai edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të tij, në mënyrë që ai të jetë parëlinduri në mes të shumë vëllezërve “(Rom 8:29); “Perëndia është besnik, nga i cili jeni thirrur në bashkësinë e Birit të tij Jezu Krishtit, Zotit tonë” (1 Kor 1: 9).

Folja greke e përkthyer 'di' "nuk thotë 'e di për ", para se të folurit e kungim intim, për të qenë një trup me Krishtin" Kështu që ne, që jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili jemi gjymtyrë, njeritjetri "(Rom 12: 5); "Dhe ai që të mbron urdhërimet e tij në të dhe ai në të. Dhe në këtë mënyrë ne e dimë se ai qëndron në ne, nga Fryma që ai na ka dhënë" (1 Gjoni 3:24).

Thirrja për kungim promovon Birin e shpëtimit në kohën që quhet sot, që nga profesion të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Krishtit ndodhi në përjetësi sipas qëllimit që Perëndia ka në veten e tij, për ta bërë Krishtin të lavdishme dhe sublime shumë në mesin e shumë vëllezërit si